

9. ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» Ιωάννη 3/γ' 16.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 6/ζ' 19-21, Εφεσ. 2/β' 8, Α' Πέτρ. 4/δ' 10, Λουκά 7/ζ' 37-47, Β' Κορ. 8/η' 8-15, Β' Κορ. 9/θ' 6,7.

Ο Θεός μας είναι γενναιόδωρος, και αυτή η σπουδαία αλήθεια φαίνεται ιδιαίτερα στη θυσία του Ιησού. «Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον» (Ιωάν. 3/γ' 16). Όπως επίσης και στο εδάφιο, «Εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρετε να δίδητε καλές δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δώσει Πνεύμα Άγιον εις τους αιτούντας παρ' αυτού;» (Λουκάν 11/ια' 13).

Είναι στον χαρακτήρα του Θεού να δίνει. Επομένως, κι εμείς που θέλουμε να Του μοιάσουμε, πρέπει να δίνουμε. Ένας «εγκωστής Χριστιανός» είναι η απόλυτη αντίφαση.

Ένας τρόπος για να επιστρέψουμε αυτό που μας έχει δοθεί είναι μέσα από τις προσφορές. Οι προσφορές μάς δίνουν την ευκαιρία να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη και την αγάπη μας. Την ημέρα που ο Ιησούς θα καλωσορίσει τους λυτρωμένους στον ουρανό θα δούμε όσους δέχτηκαν τη χάρη Του έχοντας συνειδητοποιήσει πως έγινε εφικτή μέσα από τις δικές μας προσφορές θυσίας.

Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε σημαντικά σημεία των προσφορών. Όταν δίνουμε γενναιόδωρα από τα μέσα, τον χρόνο ή τα χαρίσματά μας, δείχνουμε έντονα ότι ζούμε την πίστη μας και αποκαλύπτουμε τον χαρακτήρα του Θεού που υπηρετούμε.

Κυριακή 25 Φεβρουαρίου

«ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΣΑΣ»

Διαβάστε Μαθθ. 6/ζ' 19-21. Πώς μπορούμε να ελευθερωθούμε από τα ισχυρά δεσμά των επίγειων θησαυρών; Δείτε Κολ. 3/γ' 1,2.

.....

.....

.....

«Επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας» (Μαθθ. 6/ζ' 21). Αυτή η δήλωση είναι μία έκκληση του Ιησού και η σημασία της μπορεί να γίνει αντιληπτή από τα δύο προηγούμενα εδάφια, όπου η αποταμίευση των θησαυρών στη γη αντιπαράβάλλεται με την αποταμίευση των θησαυρών στον ουρανό. Τρεις είναι οι λέξεις που περιγράφουν τη γη: σκουλήκι, σκουριά, κλέφτες (δείτε Μαθθ. 6/ζ' 19), και όλες δείχνουν την προσωρινότητα των επίγειων θησαυρών. Όλοι γνωρίζουμε το πόσο γρήγορα αφανίζονται τα επίγεια πράγματα. «Στη γη τα πάντα είναι ασταθή, αβέβαια, και ανασφαλή. Κινδυνεύουν από φθορά, καταστροφή, κλεψιά και απώλεια. Ο ουρανός είναι το αντίθετο: τα πάντα εκεί είναι αιώνια, ασφαλή, σταθερά. Στον ουρανό δεν υπάρχει καμία απώλεια.» C. Adelina Alexe, «Where Your Heart Belongs,» στο Beyond Blessings, διασκευασμένο από τον Nikolaus Satelmajer, σ. 22.

Κοιτάξτε τα περιουσιακά σας στοιχεία. Ακόμη κι αν έχετε ελάχιστα, αργά ή γρήγορα τα περισσότερα από αυτά θα χαθούν. Ο σοφός διαχειριστής πρέπει να αποταμιεύει στον ουρανό. Εκεί, δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για κλέφτες, οικονομική κρίση και καταστροφές.

Στο Μαθθ. 6/ζ' 19-21 βρίσκουμε μία από τις πιο σημαντικές έννοιες της διαχείρισης. Οι θησαυροί προσπαθούν να ελέγξουν την καρδιά μας. Στον υλικό κόσμο η καρδιά μας ακολουθεί τους θησαυρούς μας, επομένως είναι πολύ σημαντικό το πού βρίσκονται οι θησαυροί. Όσο περισσότερο εστιάζουμε στις επίγειες ανάγκες και τα οφέλη, τόσο δυσκολότερο είναι να σκεφτόμαστε τα ουράνια ζητήματα. Το να ισχυριζόμαστε ότι πιστεύουμε στον Θεό και να αποταμιεύουμε στη γη είναι υποκριτικό. Οι πράξεις μας πρέπει να συμφωνούν με τα λόγια μας. Με άλλα λόγια, βλέπουμε τους θησαυρούς μας στη γη «διά της όψεως», αλλά πρέπει να βλέπουμε τις προσφορές μας ως θησαυρούς που «διά πίστεως» αποταμιεύουμε στον ουρανό (Β' Κορ. 5/ε' 7). Παρότι πρέπει να είμαστε πρακτικοί και να φροντίζουμε για τις ανάγκες μας (όπως την συνταξιοδότηση), είναι σημαντικό να βλέπουμε πάντοτε την ευρύτερη εικόνα

έχοντας κατά νου την αιωνιότητα.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Εβρ. 10/1' 34. Ποιο σημαντικό σημείο δείχνει εδώ ο Παύλος όσον αφορά την αντίθεση μεταξύ του να θησαυρίζεις στη γη και του να θησαυρίζεις στον ουρανό;

Δευτέρα 26 Φεβρουαρίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τι άλλο μας έχει δοθεί από τον Θεό σύμφωνα με την Εφεσ. 2/β' 8;

.....
Η χάρη είναι ένα δώρο, η εύνοια που δεν μας αξίζει. Ο Θεός προσφέρει τη χάρη Του σ' αυτόν τον πλανήτη και, εάν δεν την απορρίψουμε, θα μετατρέψει τη ζωή μας εδώ, για την αιωνιότητα. Όλα τα πλούτη και η δύναμη του ουρανού εμπεριέχονται στο δώρο της χάρης (Β' Κορ. 8/η' 9). Ακόμη και οι άγγελοι θαυμάζουν αυτό το απόλυτο δώρο (Α' Πέτρ. 1/α' 12). Αναμφίβολα, από όλα όσα ο Θεός μας προσφέρει, η χάρη που μας προσφέρεται μέσω του Ιησού Χριστού είναι το πολυτιμότερο δώρο όλων. Χωρίς τη χάρη δεν έχουμε ελπίδα. Η επιρροή της αμαρτίας στην ανθρωπότητα είναι πολύ μεγάλη για να μπορέσουν οι άνθρωποι να ελευθερωθούν ποτέ από αυτήν. Ακόμη και η υπακοή στο νόμο του Θεού δεν μπορεί να μας δώσει ζωή. «Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωοποιήσει, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τωόντι εκ του νόμου» (Γαλ. 3/γ' 21). Άλλωστε, εάν κάποιος νόμος θα μπορούσε να μας σώσει, αυτός θα ήταν ο νόμος του Θεού. Ο Παύλος όμως λέει ότι ακόμη και αυτός δεν μπορεί να μας σώσει. Η σωτηρία μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της χάρης.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 4/δ' 10. Πώς σχετίζεται η διαχείριση με τη χάρη; Πώς με το να προσφέρουμε στον Θεό και στους άλλους, εκδηλώνουμε τη χάρη Του;

.....
Ο Πέτρος αναφέρει ότι, εφόσον λάβαμε τη χάρη του Θεού θα πρέπει ως αποτέλεσμα να γίνουμε «καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού» (Α' Πέτρ. 4/δ' 10). Ο Θεός μάς έχει δώσει δώρα, και εμείς πρέπει να επιστρέψουμε μέρος αυτών που μας έχουν δοθεί. Αυτό που λάβαμε, μέσω της χάρης, δεν είναι για τη δική μας ικανοποίηση και το όφελος, αλλά για τη μετάδοση του ευαγγελίου. Δωρεάν λάβαμε (αυτό άλλωστε είναι χάρη), δωρεάν πρέπει να δώσουμε με όποιον τρόπο μπορούμε.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε ό,τι έχετε λάβει από τον Θεό. Πώς μπορείτε να γίνετε διαχειριστές της χάρης που σας έχει δοθεί;

Τρίτη 27 Φεβρουαρίου

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Διαβάστε Λουκά 7/ζ' 37-47. Τι μας διδάσκει αυτή η ιστορία για το ποια είναι τα σωστά κίνητρα προσφοράς στον Θεό;

.....

Η Μαρία άνοιξε το αλαβάστρινο βάζο με το ακριβό άρωμα που είχε φέρι, και άρχισε να αλείφει με αυτό τον Ιησού. Κάποιοι θεώρησαν αυτήν την κίνηση απρεπή, δεδομένου της αμαρτωλής ζωής της. Η Μαρία όμως είχε ελευθερωθεί από δαιμόνια (Λουκά 8/η' 2). Και μετά την ανάσταση του Λαζάρου, γέμισε από ευγνωμοσύνη. Το μύρο αυτό ήταν ό,τι πιο πολύτιμο είχε, και μ' αυτόν τον τρόπο θέλησε να δείξει την ευγνωμοσύνη της στον Ιησού.

Η ιστορία αυτή μας δείχνει ποιο πρέπει να είναι το κίνητρό μας όταν δίνουμε τις προσφορές μας: η ευγνωμοσύνη. Εξάλλου, πώς αλλιώς θα μπορούσαμε να ανταποκριθούμε στο ανεκτίμητο δώρο της χάρις του Θεού; Η γενναιοδωρία Του μας ωθεί να δίνουμε, και όταν το κάνουμε με ευγνωμοσύνη, τότε οι προσφορές μας έχουν νόημα, συμπεριλαμβάνοντας τον χρόνο, τα χαρίσματα, του θησαυρούς και τα σώματά μας.

Διαβάστε Έξ. 34/λδ' 26, Λευιτ. 22/κβ' 19-24 και Αρ. 18/η' 29. Ενώ το περιεχόμενο είναι εντελώς διαφορετικό από τα σημερινά δεδομένα, ποια αρχή μπορούμε να κρατήσουμε σχετικά με τις προσφορές μας;

.....

Μπορεί στα μάτια μας οι προσφορές να δείχνουν ασήμαντες, αλλά για τον Θεό είναι σημαντικές. Δίνοντας το καλύτερο στον Θεό είναι σαν να λέμε ότι Τον έχουμε πρώτο στη ζωή μας. Δεν δίνουμε τις προσφορές μας για να λάβουμε εύνοια, αλλά από ευγνωμοσύνη για όλα όσα λάβαμε μέσω του Ιησού Χριστού.

«Όλη η αφοσίωση και η καλοσύνη που παρακινούνται από ευγνώμονα καρδιά, θα δώσουν ακόμη και στην πιο μικρή προσφορά – την πρόθυμη θυσία – ένα θεϊκό άρωμα, προσδίδοντας έτσι στο δώρο ανεκτίμητη αξία. Όταν με προθυμία εμπιστευτούμε τα πάντα στον Λυτρωτή μας, όσο σημαντικά κι αν φαίνονται σε εμάς, σε σχέση με το χρέος μας προς τον Θεό, δείχνουν ασήμαντα και πενιχρά. Οι άγγελοι όμως παίρνουν αυτές τις προσφορές που στα μάτια μας φαίνονται τόσο φτωχές, και τις παρουσιάζουν στον θρόνο ως οσμή ευωδίας, όπου και γίνονται αποδεκτές.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 3, σ. 397.

Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου

ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Σε προηγούμενο μάθημα εξετάσαμε την ιστορία της χήρας που έδωσε την μεγαλύτερη από όλους προσφορά. Αν και η χρηματική της αξία ήταν μηδαμινή σε σχέση με τις άλλες προσφορές, ήταν γενναιόδωρη επειδή φανέρωνε τον χαρακτήρα και την καρδιά της, γεγονός που οδήγησε τον Ιησού να πει, «Αληθώς σας λέγω ότι η πτωχή αυτή χήρα έβαλε περισσότερον πάντων» (Λουκάν 21/κα' 3). Μόνο ο Θεός (Ιακ. 4/δ' 12) γνωρίζει τα πραγματικά μας κίνητρα (Παρ. 16/ις' 2, δείτε επίσης Α' Κορ. 4/δ' 5). Μπορεί να πράττουμε το σωστό, με λάθος όμως κίνητρα. Η προσφορά από το περίσσειμα δεν απαιτεί πίστη, αλλά η προσφορά από το υστέρημα για το καλό των άλλων δηλώνει πολλά για την καρδιά.

Διαβάστε Β' Κορ. 8/η' 8-15. Τι λέει εδώ ο Παύλος όσον αφορά την προσφορά και τα κίνητρά της; Τι αρχές μπορούμε να πάρουμε από αυτά τα εδάφια για την διαχείριση;

.....
.....
.....
.....

Όποια κι αν είναι τα κίνητρα για την προσφορά, συνεχώς διακυμαίνονται μεταξύ του εγώ και της αφιλαυτίας. Η πάλη μεταξύ του εγωισμού και της αφιλαυτίας γίνεται περισσότερο από κάθε άλλη πνευματική μάχη. Ο εγωισμός θα κρυσώσει την καρδιά που κάποτε φλεγόταν για τον Θεό. Το πρόβλημα ξεκινά όταν αφήνουμε τον εγωισμό να επηρεάσει την Χριστιανική μας εμπειρία. Δικαιολογούμε τον εγωισμό μας στο όνομα του Χριστού. Το σημαντικό είναι να υπάρχει αγάπη. Και η αγάπη δεν μπορεί να εκδηλωθεί χωρίς αυταπάρνηση – την προθυμία να παραδοθούμε για το καλό των άλλων. Εάν η αγάπη του Θεού δεν αντανακλάται στη ζωή μας, η προσφορά μας δεν θα δείχνει την αγάπη του Θεού. Η εγωιστική καρδιά έχει την τάση να αγαπάει μόνο το εγώ. Οφείλουμε να ζητήσουμε από τον Κύριο να περιτέμνει την καρδιά μας (Δευτ. 10/ι' 16) για να μπορέσουμε να αγαπήσουμε όπως έχουμε αγαπηθεί. Η αγάπη, το θεμέλιο της αληθινής αγαθοεργίας, εμπειριέχει όλη την Χριστιανική καλοσύνη. Η αγάπη του Θεού προς εμάς, μας εμπνέει να ανταποκριθούμε με αγάπη, και αυτό είναι το απόλυτο κίνητρο για προσφορά.

ΣΚΕΨΗ: Πού είναι το λάθος όταν προσφέρουμε περισσότερο από υποχρέωση και όχι από αγάπη;

Πέμπτη 1 Μαρτίου

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Εφόσον ο Χριστός ήρθε για να μας αποκαλύψει τον χαρακτήρα του Θεού, είναι ξεκάθαρο ότι ο Θεός μάς αγαπάει και θέλει το καλύτερο για εμάς. Μας ζητάει να κάνουμε εκείνο που είναι προς όφελός μας και όχι προς ζημία μας. Και σ' αυτό περιλαμβάνεται και η εντολή Του να είμαστε γενναιόδωροι με την προσφορά μας και ευγνώμονες για αυτά που μας έχουν δοθεί. Μόνο όσοι δίνουν μ' αυτό το πνεύμα γνωρίζουν ότι ο δότης είναι πιο ευλογημένος από τον αποδέκτη.

Διαβάστε Β' Κορ. 9/θ' 6,7. Τι λένε αυτά τα εδάφια για το πώς πρέπει να είναι η προσφορά;

.....
.....
.....
.....

Το να προσφέρεις γενναιόδωρα είναι μία προσωπική, πνευματική πράξη. Είναι έργο πίστης, ένδειξη ευγνωμοσύνης για όλα όσα μας έχουν δοθεί μέσω του Χριστού. Και όπως γίνεται με κάθε πράξη πίστης, η προσφορά δυναμώνει την πίστη, καθώς «η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά» (Ιακ. 2/β' 20). Και ο καλύτερος τρόπος να αυξήσουμε την πίστη είναι να την ζούμε, να κάνουμε δηλαδή πράγματα που απορρέουν από την πίστη μας. Καθώς δίνουμε, αντικατοπτρίζουμε τον χαρακτήρα του Χριστού. Μαθαίνουμε περισσότερο για τον Θεό βιώνοντάς Τον μέσα από τα έργα μας. Επομένως, όταν δίνουμε, χτίζουμε την εμπιστοσύνη μας στον Θεό και έχουμε την ευκαιρία να γευθούμε και να δούμε «ότι αγαθός ο Κύριος· μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν» (Ψαλμ. 34/λδ' 8).

«Θα γίνει φανερό ότι η δόξα που λάμπει στο πρόσωπο του Χριστού είναι η δόξα της αυτοθυσιαζόμενης αγάπης. Στο φως που πηγάζει από το Γολγοθά, θα φανερωθεί ότι ο νόμος της αυταπαρνούμενης αγάπης, είναι ο νόμος της ζωής για τη γη και τον ουρανό, ότι η αγάπη, η οποία “δεν ζητεί τα εαυτής” πηγάζει από την καρδιά του Θεού, και ότι στον ταπεινό και πράο Ιησού εκδηλώνεται ο χαρακτήρας Εκείνου που κατοικεί σε φως απρόσιτο.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 1.

ΣΚΕΨΗ: Πώς είδατε την πίστη σας να αυξάνει μέσα από την ελεύθερη, γενναιόδωρη προσφορά;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Το πνεύμα της γενναιοδωρίας είναι το πνεύμα του ουρανού. Το πνεύμα του εγωισμού είναι το πνεύμα του Σατανά. Η ανιδιοτελής αγάπη του Χριστού εκδηλώθηκε στο σταυρό. Έδωσε ό,τι είχε, μέ-
χρι και τη ζωή Του, για να σωθεί ο άνθρωπος. Η θυσία του Χρι-
στού κάνει έκκληση στην καλοσύνη κάθε ακόλουθου του ευλογη-
μένου Σωτήρα. Η αρχή που εκδηλώνεται εκεί είναι να δίνεις. Και
αυτό φαίνεται μιας και ο πραγματικός καρπός της Χριστιανικής
ζωής είναι η καλοσύνη και τα καλά έργα. Αρχή του κόσμου είναι να
παίρνει, και οι άνθρωποι νομίζουν ότι εξασφαλίζουν την ευτυχία, το
αποτέλεσμα όμως είναι δυστυχία και θάνατος.» Ε. Χουάιτ, in Ad-
vent Review and Sabbath Herald, 17 Οκτωβρίου 1882.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** Γιατί ο εγωισμός είναι τόσο αντίθετος από το πνεύμα του Χρι-
στού; Τι μπορούμε να κάνουμε για να προστατευτούμε από αυτήν
τη φυσική τάση της έκπτωτης φυλής;
- 2.** «Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδίας αυτού, ουχί με λύ-
πην ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός» (Β' Κορ.
9/θ' 7). Η λέξη ιλαρός σημαίνει εύθυμος. Τι καταλαβαίνουμε από
αυτό για το ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας όταν δίνουμε;
- 3.** Κάντε μία λίστα με όλα τα πράγματα που έχετε λάβει χάρην του
Χριστού. Προσευχηθείτε. Τι δείχνει αυτή η λίστα για το ποια πρέπει
να είναι η ανταπόκρισή μας γι' αυτά που λάβαμε; Πώς αυτή η λίστα
δείχνει ότι ακόμη και τα καλύτερα δώρα με τις καλύτερες προθέσεις
και κίνητρα ωχριούν μπροστά σ' αυτά που έχουμε λάβει;
- 4.** Γιατί η εγωιστική συμπεριφορά σας κάνει, εγγυημένα, δυστυχι-
σμένους;
- 5.** Σκεφτείτε κάποιον στην εκκλησία που έχει ανάγκη. Πώς μπο-
ρείτε να τον βοηθήσετε, ακόμη και εάν χρειαστεί να κάνετε κάποια
θυσία;